

ת"פ 49848/05/14 - מדינת ישראל נגד מימון בגדדי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 אפריל 2015

ת"פ 49848-05-14 מדינת ישראל נ'

בגדדי

בפני כב' השופטת תרצה שחם קינן

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מימון בגדדי

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רותם חזן

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד מאיה רייטן-סטול

[פרוטוקול הושמט]

מִרְדִּין

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של איומים. בהתאם לממצאי הכרעת הדין, איים הנאשם על המתלוננים, אשר רכבו כל אחד על אופנועו, ודלקו אחרי הנאשם, על מנת לרשום את פרטי רכבו, בסברם כי ביצע עבירת תנועה, בכך שהוציא מתוך חלון הרכב בו נסע, מזמרה.
2. ב"כ המאשימה הפנתה למתחם הענישה הראוי, הנע בין הטלת עונש מאסר מותנה, לבין ששה חודשי מאסר בפועל, ועתרה להטלת עונש מאסר למשך 3 חודשים, אשר יכול וירוצה בעבודות שירות.
3. ב"כ הנאשם התייחסה למצבו הרפואי של הנאשם ולנסיבות ביצוע העבירה, ועתרה להטלת עונש צופה פני עתיד.

דין והכרעה

4. הערך החברתי המונח בבסיס עבירת האיומים, בא להגן על שלומו של הציבור ועל שלווה נפשו.

עמד על כך כב' הש' גולדברג בע"פ 103/88 ליכטמן נ' מ"י (פורסם בנבו, 16.9.89):

"מניעת ההפחדה וההקנטה לשמן היא שעומדת ביסוד האינטרס החברתי המוגן בעבירת האיומים שבסעיף 192. רוצה לומר, אינטרס החברה להגן על שלווה נפשו של הפרט מפני מעשי הפחדה והקנטה שלא כדיון".

5. הפגיעה בערך המוגן, בהתחשב בעובדה לפיה הוציא אמנם הנאשם מזמרה מתוך חלון רכבו, עם זאת לא יצא מתוך הרכב, קיימת אך אין מדובר בפגיעה קשה ומשמעותית.

6. מתחם הענישה הנוהגת, התלוי ברובו בנסיבות ביצוע המעשים כמו גם בנסיבות הספציפיות של מבצעי העבירות, נע בין הטלת עונש מותנה לבין הטלת מאסר לתקופה של ששה חודשים, אשר יכול וירוצו בעבודות שירות (ראו למשל רע"פ 4719/13 צוקרמן נ' מ"י (7.12.13), עפ"ג 45101-06-14 פלוני נ' מ"י (6.10.14), עפ"ג 30868-08-13 חג'אג' נ' מ"י (6.10.14), ת"פ 25356-07-12 מ"י נ' תם (24.3.13): ת"פ 48827-11-10 מ"י נ' פלוני (12.6.13), ת"פ (ר"ע) 2246/08 מד"י נ' יאן (25.3.09), בת"פ (ת"א) 7109/08 מד"י נ' ארזון (22.2.10) ת"פ (ראשל"צ) 32528-01-10 מד"י נ' אברהם (21.2.10)).

7. בהתחשב בעקרון המנחה של ההלימה; בשים לב לפגיעה בערכים המוגנים; בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת; וכן בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה; אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין הטלת עונש מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר בפועל.

8. בגזירת העונש המתאים לנאשם בגדרי המתחם, ובהתאם לאמור בסעיף 40 יא לחוק העונשין, נתתי את דעתי לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל שש הרשעות, לרבות הרשעה מחודש פברואר 2014, בעבירה של תקיפת עובד ציבור אשר נעברה בשנת 2010, והרשעות נוספות, ישנות יותר. כן לקחתי בגדר שיקולי את מצבו הרפואי של הנאשם, לרבות היותו מטופל בדיאליזה וסובל ממחלת לב.

9. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי העונש הראוי לנאשם הינו עונש מאסר מותנה וקנס כספי.

בשים לב למצבו הבריאותי והכלכלי מצאתי לנכון להטיל על הנאשם קנס כספי מתון.

בנסיבות לא מצאתי מקום לחייב את הנאשם בפיצוי המתלוננים.

10. אשר על כן, ולאחר ששקלתי את כל השיקולים הצריכים לעניין, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ששה חודשי מאסר, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם יעבור בתוך 3 שנים כל עבירת אלימות, לרבות עבירה של איומים.

ב. קנס בסך של 1500 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו, אשר ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים, כשהראשון ישולם לא יאוחר מיום 4.6.15 ובכל 4 לחודש שלאחריו.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום ט' אייר תשע"ה, 28/04/2015 במעמד הנוכחים.

תרצה שחם קינן , שופטת